Raad van State

200708267/1.
Datum uitspraak: 22 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/41885 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 20 november 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel bevolen en hem schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in redelijkheid niet heeft kunnen oordelen dat de openbare orde de maatregel van bewaring vordert, nu er geen aanwijzingen zijn dat de vreemdeling zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. De rechtbank heeft volgens de staatssecretaris in verband hiermee ten onrechte overwogen dat de in paragraaf A6/5.3.3.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) genoemde en aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegde gronden zonder nadere motivering niet kunnen dienen ter onderbouwing van het vermoeden dat de vreemdeling zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. Bovendien heeft de rechtbank miskend dat het dossier voor dit vermoeden voldoende aanknopingspunten biedt, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), kan, indien het belang van de openbare orde zulks vordert, met het oog op de uitzetting, de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft in bewaring worden gesteld.

Ingevolge het bepaalde bij artikel 94, vierde lid, voor zover thans van belang, verklaart de rechtbank het beroep gegrond, indien zij bij het beroep van oordeel is dat de toepassing van de bewaring in strijd is met deze wet dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

Volgens paragraaf A6/5.3.3.5 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, dient het toepassen van bewaring bij vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel in willen dienen of ingediend hebben, zo beperkt mogelijk te geschieden. Het kan hierbij gaan om vreemdelingen die een dergelijke aanvraag indienen of ingediend hebben en waarvan bijvoorbeeld om redenen van manifest bedrog of andere gronden

genoemd in A6/5.3.3.1 aangenomen kan worden dat zij zich aan de eventuele uitzetting zullen gaan onttrekken. Ook kan het voorkomen dat een vreemdeling eerst nadat hij in bewaring is gesteld een asielaanvraag indient. In beide gevallen zal aan de hand van de daarbij bekend geworden feiten en omstandigheden bijvoorbeeld in het nader gehoor, een concrete afweging gemaakt moeten worden met betrekking tot het toepassen van de maatregel in relatie tot de asielaanvraag, aldus deze paragraaf.

2.1.2. Voor het besluit van 3 november 2007 is gebruik gemaakt van een formulier met het opschrift Model M110-A. Op dit formulier is als categorie voor de bewaring vermeld: "artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000". Naast deze aanduiding zijn de overwegingen vermeld op grond waarvan de maatregel in dit geval is gelast, te weten:

> "het belang van de openbare orde vordert de inbewaringstelling: wegens het vermoeden van onttrekking aan uitzetting omdat de vreemdeling:
> - niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000;
> - geen vaste woon- of verblijfplaats heeft;
> - niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen"

2.1.3. Deze gronden zijn door de vreemdeling niet bestreden. Dat zij, zoals de rechtbank heeft overwogen, van toepassing zijn op (vrijwel) iedere asielzoeker, maakt niet dat die gronden niet zonder nadere motivering kunnen dienen ter onderbouwing van het vermoeden dat de vreemdeling zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. Gelet op de bewaringsgronden, bezien in samenhang met het proces-verbaal van gehoor van 3 november 2007, waaruit blijkt dat de vreemdeling heeft nagelaten om bij de eerst mogelijke gelegenheid een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in te dienen en dat hij niet van meet af aan de intentie had om hier te lande een dergelijke vergunning aan te vragen, heeft de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vorderde. Dat niet aan de maatregel van bewaring ten grondslag is gelegd dat de vreemdeling in het bezit was van een vals paspoort, betekent niet dat de staatssecretaris daaraan in de door hem te maken belangenafweging geen gewicht heeft mogen toekennen. Gelet op het vorenstaande behoefde de staatssecretaris niet het risico te aanvaarden dat de vreemdeling zich aan het toezicht zou onttrekken, zodra zijn uitzetting in zicht kwam.

De in de grief vervatte klacht is terecht voorgedragen. De grief leidt evenwel niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak. Daartoe wordt het volgende overwogen.

2.2. In de tweede grief klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu de vreemdeling in het gehoor voorafgaande aan de inbewaringstelling van 3 november 2007 te kennen heeft gegeven een asielaanvraag in te willen dienen, niet valt in te zien waarom hij daartoe toen niet direct in de gelegenheid is gesteld. Door aldus te overwegen heeft de rechtbank volgens

de staatssecretaris niet onderkend dat hij zich gehouden acht om in ieder geval binnen zes weken na deze datum op de asielaanvraag te beslissen. De rechtbank is er ten onrechte aan voorbij gegaan dat de vreemdeling, zoals ter zitting van de rechtbank is medegedeeld, op 20 november 2007 zou worden overgeplaatst naar het Aanmeldcentrum Schiphol om aldaar, in het kader van de zogenoemde AC-procedure, zijn asielaanvraag in te dienen. Het toepassen van deze procedure binnen drie weken na de inbewaringstelling van de vreemdeling is voldoende voortvarend, aldus de staatssecretaris.

2.2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 5 december 2007 in zaak nr. 200707471/1; www.raadvanstate.nl), verdraagt een handelwijze, inhoudende dat ten aanzien van een vreemdeling die te kennen heeft gegeven een asielaanvraag te willen indienen geen uitzettingshandelingen worden verricht, voordat die indiening daadwerkelijk heeft plaats gehad, zich niet met de bij iedere maatregel van bewaring vereiste voortvarendheid, indien de indiening van de asielaanvraag om organisatorische redenen wordt uitgesteld. Niet in geschil is dat in dit geval ten tijde van de zitting van de rechtbank nog geen enkele uitzettingshandeling is ondernomen. Dat de staatssecretaris, naar gesteld, als vaste gedragslijn hanteert dat binnen zes weken nadat de vreemdeling te kennen heeft gegeven een asielaanvraag in te willen dienen, daarop zal worden beslist, leidt niet tot een ander oordeel, nu dat hem niet ontslaat van de verplichting om in het kader van de maatregel van bewaring met de vereiste voortvarendheid uitzettingshandelingen te verrichten.

2.3. De in de tweede grief aangevochten overweging is voldoende om de beslissing van de rechtbank het beroep gegrond te verklaren en de maatregel van bewaring op te heffen, te dragen. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust.

2.4. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
II. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de Secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. T.N.H. Nguyen, ambtenaar van Staat.

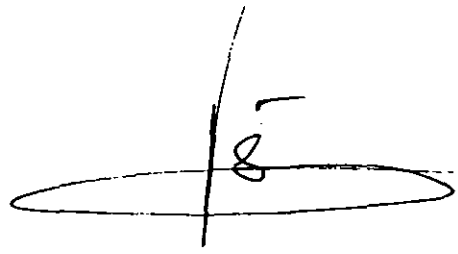
w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Nguyen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 januari 2008

421.
Verzonden: 22 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

+31 50 317 54 21

Model M110-A Maatregel van bewaring

V-nummer :
IND-nummer :

Pikstadvocaat : M Ontzight Tel: 050-3175420

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, gelet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Irak
Nationaliteit : Iraakse

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

(X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
( ) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
( ) aanvraag artikel 1 a van de Vreemdelingenwet 2000
( ) aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door*:

( ) het belang van de nationale veiligheid, omdat
(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:

( ) verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
( ) veroordeeld is terzake misdrijf
( ) ongewenst verklaard is
(X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
( ) zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
( ) zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
( ) gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
( ) zich bedient van een of meerdere aliassen
(X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
( ) eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
(X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
( ) overige reden(en):

Ontvangen - 6 NOV 2007 Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken te Haarlem

( ) wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd :
Plaats: Winschoten Datum: 3-11-2007 Tijd:12:40 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

H. Wijsbeek,
adjudant onderofficier der Koninklijke Marechaussee. Handtekening:

KONINKLIJKE MARECHAUSSEE
Brig. Oostgrens Noord / Coevorden
Lokatie Winschoten
Tel. 0597-484520

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

KONINKLIJKE MARECHAUSSEE
Brig. Oostgrens Noord / Coevorden
Lokatie Winschoten
Tel. 0597-484520

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 – 5126736. Hierbij dient – bij voorkeur – gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

Ontvangstem d.d.
- 6 NOV 2007
Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/41885

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. M.G. Th. Omtzigt, advocaat te Groningen.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 3 november 2007 aan eiser de maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a , Vw 2000.

1.2. Eiser heeft hiertegen op 6 november 2007 beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser doorgestuurd en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 19 november 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen J. Harkema-Kloosterman.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient te worden beoordeeld of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wet en of de maatregel in redelijkheid bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

2.2. Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel te bevelen en schadevergoeding toe te kennen.

2.3. Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

2.4. Eiser heeft op 2 november 2007 met de Eurolinesbus de Nederlands-Duitse grens

overschreden. Hij toonde aan de Bundespolizei een vervalst Nederlands paspoort, waarna hij in Duitsland is aangehouden. Eiser is op 3 november 2007 om 10.00 uur door de Duitse autoriteiten overgedragen aan de Nederlandse autoriteiten bij de post overgave en overname te Nieuweschans en vervolgens staande gehouden. Daarna is eiser overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor, zijnde de Post Koninklijke Marechaussee te en aldaar om 10.20 uur voor verhoor opgehouden. Na te zijn gehoord is eiser op 3 november 2007 om 12.40 uur in bewaring gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

2.5. De rechtbank is van oordeel dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wet. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

2.5. Ter zitting is namens eiser primair gesteld dat de gronden voor inbewaringstelling ten onrechte aan hem zijn tegengeworpen, omdat hij heeft aangegeven dat hij in Nederland asiel wilde aanvragen. Niet in geschil is dat eiser tijdens het gehoor voorafgaande aan de inbewaringstelling heeft aangegeven asiel aan te willen vragen. Uit paragraaf 5.3.3.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) volgt dat het toepassen van bewaring bij vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel in willen dienen of ingediend hebben zo beperkt mogelijk dient te geschieden. "Het kan gaan om vreemdelingen die een dergelijke aanvraag indienen of ingediend hebben en waarvan bijvoorbeeld om redenen van manifest bedrog of andere gronden genoemd in paragraaf A6/5.3.3.1 aangenomen kan worden dat zij zich aan de eventuele uitzetting zullen gaan onttrekken." In aanmerking genomen dat het toepassen van de bewaring zo beperkt mogelijk dient te geschieden, kunnen de in paragraaf A6/5.3.3.1 Vc 2000 genoemde en aan de maatregel ten grondslag gelegde gronden "niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit", "geen vaste woon- of verblijfsplaats heeft" en "niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugkeer te bekostigen" zonder nadere motivering niet dienen ter onderbouwing van het vermoeden dat eiser zich aan uitzetting zal onttrekken. Die gronden zijn immers van toepassing op (vrijwel) iedere asielzoeker. Ter zitting heeft verweerder aangegeven dat eiser in het bezit was van een vals paspoort en dat hij van de Duitse autoriteiten is overgenomen. De rechtbank overweegt in dit verband dat de omstandigheid dat eiser in het bezit was van een vals paspoort, hetgeen overigens niet aan de maatregel van bewaring ten grondslag is gelegd, nog niet maakt dat er aanwijzingen zijn dat eiser zich aan uitzetting zal onttrekken. Verder merkt de rechtbank op, zoals ook namens eiser ter zitting is aangegeven, dat nagenoeg alle asielzoekers in Nederland door andere Europese landen reizen alvorens in Nederland aan te komen.

De rechtbank overweegt voorts nog dat niet valt in te zien waarom eiser niet direct in de gelegenheid is gesteld een asielaanvraag in te dienen. Daartoe acht zij van belang dat eiser in het gehoor van 3 november 2007 voorafgaande aan de inbewaringstelling uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven asiel in Nederland te willen aanvragen.

2.6. Gezien het voorgaande is het beroep gegrond. De rechtbank is van oordeel dat de inbewaringstelling van meet af aan onrechtmatig is en ziet dan ook aanleiding voor het toekennen van schadevergoeding, vanaf de dag van de inbewaringstelling. Eiser komt derhalve een bedrag toe van € 95,- per dag voor de dagen die hij ten onrechte heeft doorgebracht in een politiecel, te weten 4 x € 95,- = € 380,- en € 70,- per dag voor de dagen die eiser ten onrechte heeft doorgebracht in een huis van bewaring, te weten 13 x € 70,- =

€ 910,-. Dit betekent dat aan eiser een schadevergoeding van € 1290,- zal worden toegekend.

2.7. Gelet op het voorgaande ziet de rechtbank aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten van eiser. Deze worden op de voet van het Besluit proceskosten begroot op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarbij de waarde per punt € 322,- bedraagt; wegingsfactor 1).

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van heden;
- wijst het verzoek om schadevergoeding toe en kent eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding toe van € 1290,-;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank dient te vergoeden.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiter als griffier op 20 november 2007.

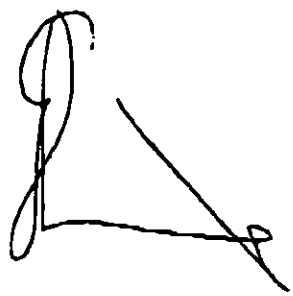
Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 20 NOV 2007

Beslissing tot tenuitvoerlegging

De voorzitter van de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, beveelt de tenuitvoerlegging van de in deze uitspraak toegekende schadevergoeding ten bedrage van € 1290,- (zegge: twaalfhonderd en negentig euro).

Aldus gedaan door mr. G. Laman, fungerend voorzitter, op 20 november 2007.

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
27 NOV 2007
ZAAKNR. 200708267
AAN:
BEHANDELD DOOR: PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A.H. Straatman
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen
van 20 november 2007
met kenmerk 07/41885

Inzake:

met IND-kenmerk 0711.06.0006
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. M.G.Th. Omtzigt
advocaat te Groningen

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

R.L.F. Zandelt
038-888 6360

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 20 november 2007, Awb 07/41885, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 3 november 2007 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van 20 november 2007 heeft bevolen en de Staat der Nederlanden heeft veroordeeld tot vergoeding van schade tot een bedrag van € 1290, -- en betaling van proceskosten ad € 644, -. (*productie 1*).

2. Achtergronden

Bij besluit van 3 november 2007 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Standpunt Staatssecretaris

3.1. De Staatssecretaris heeft drie grieven tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.5, eerste alinea, op pagina 2 van de bestreden uitspraak het volgende:

> *"(...) In aanmerking genomen dat het toepassen van de bewaring zo beperkt mogelijk dient te geschieden, kunnen de in paragraaf A6/5.3.3.1 Vc 2000 genoemde en aan de maatregel ten grondslag gelegde gronden "niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit", "geen vast woon- of verblijfplaats heeft" en "niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugkeer te bekostigen" zonder nadere motivering niet dienen ter onderbouwing van het vermoeden dat eiser zich aan uitzetting zal onttrekken. Die gronden zijn immers van toepassing op (vrijwel) iedere asielzoeker. Ter zitting heeft verweerder aangegeven dat eiser in het bezit was van een vals paspoort en dat hij van de Duitse autoriteiten is overgenomen. De rechtbank overweegt in dit verband dat de omstandigheid dat eiser in het bezit was van een vals paspoort, hetgeen overigens niet aan de maatregel van bewaring ten grondslag is gelegd, nog niet maakt dat er aanwijzingen zijn dat eiser zich aan uitzetting zal onttrekken. Verder merkt de rechtbank op, zoals ook namens eiser ter zitting is aangegeven, dat nagenoeg alle asielzoekers in Nederland door andere Europese landen reizen alvorens in Nederland aan te komen."*

3.3. Toelichting op grief 1

De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in redelijkheid niet heeft kunnen oordelen dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert, omdat er aanwijzingen zijn dat verweerder zich aan de uitzetting zal onttrekken.

3.4. Ingevolge het gestelde in onderdeel A6/5.3.3.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) dient het toepassen van bewaring bij vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel in willen dienen of ingediend hebben, zo beperkt mogelijk te geschieden. Het kan hierbij gaan om vreemdelingen die een dergelijke aanvraag indienen of ingediend hebben en waarvan bijvoorbeeld om redenen van manifest bedrog of andere gronden genoemd in A6/5.3.3.1 aangenomen kan worden dat zij zich aan de eventuele uitzetting zullen gaan onttrekken. Ook kan het voorkomen dat een vreemdeling eerst nadat hij in bewaring gesteld is een asielaanvraag indient. In beide gevallen zal aan de hand van de bekend geworden feiten en omstandigheden een concrete afweging gemaakt moeten worden met betrekking tot het toepassen van de maatregel in relatie tot de asielaanvraag.

3.5. De Staatssecretaris is van oordeel dat verweerder in redelijkheid in bewaring kon worden gesteld, gezien de gronden die aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd, te weten:

- niet beschikt over een vast woon- of verblijfplaats;
- niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000; en
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen.

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat deze gronden zonder nadere motivering niet kunnen dienen ter onderbouwing van het vermoeden dat verweerder zich aan uitzetting zal onttrekken omdat deze gronden van toepassing zijn op (vrijwel) iedere asielzoeker.

De gronden, die na een op de zaak toegespitste belangenafweging aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd en die hun grondslag vinden in het dossier, zijn door verweerder niet betwist. Dat deze gronden ook van toepassing zijn op vele andere asielzoekers, doet niet af aan het feit dat zij aan de maatregel van verweerder ten grondslag konden worden gelegd.

3.6. De rechtbank heeft miskend dat het dossier voldoende aanknopingspunten biedt voor het vermoeden dat verweerder zich zal onttrekken aan de voorgenomen uitzetting. Ingevolge vaste jurisprudentie van uw Afdeling dient in het kader van de onderhavige afweging van de belangen immers de inhoud van het gehele dossier bij de beoordeling te worden betrokken.

De Staatssecretaris stelt voorop dat uit het dossier genoegzaam blijkt dat verweerder heeft nagelaten om bij de eerst mogelijke gelegenheid een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel in te dienen en dat hij niet van meet af aan de intentie had om hier te lande asiel aan te vragen. Voorts is onweersproken gebleven dat verweerder met een vals paspoort heeft gereisd.

Ter adstructie verwijst de Staatssecretaris allereerst naar het rapport van overnemen van personen uit Duitsland (dossierstuk 1) waaruit blijkt dat verweerder aan de Bundespolizei een vervalst Nederlands paspoort toonde, waarna hij is aangehouden in Duitsland. Daarnaast verwijst de Staatssecretaris nadrukkelijk naar het proces-verbaal van gehoor van 3 november 2007 (dossierstuk 5). Hieruit blijkt dat verweerder ten overstaan van de Koninklijke Marechaussee heeft verklaard dat hij via verschillende landen vanuit Irak naar Nederland is gekomen. Vervolgens heeft hij één week in Nederland verbleven. Verweerder heeft echter geen aanvraag om asiel ingediend. Hij verklaarde onderweg te zijn geweest met de Eurolines busdienst van Amsterdam naar Stockholm toen de Duitse politie hem uit de bus haalde. Verweerder verklaarde voornemens te zijn geweest naar Zweden

te reizen teneinde daar asiel aan te vragen. Voorts heeft verweerder verklaard dat hij alleen een vals Nederlands paspoort heeft, dat hij heeft gekregen van de mensensmokkelaar op de luchthaven in Amsterdam en dat zijn eigen paspoort nog in Irak ligt.

3.7. Gelet op de bewaringsgronden in samenhang bezien met hetgeen verweerder gedurende het aan de inbewaringstelling voorafgaande gehoor heeft verklaard, heeft de Staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vorderde.

Vergelijk:
- *AbRS 18 mei 2005, nr. 200502859/1 (JV 2005/281)*
- *AbRS 13 februari 2007, nr. 200700238/1 (productie 2)*
- *AbRS 29 augustus 2007, nr. 200705528/1 (productie 3)*

De rechtbank heeft de bewaring derhalve ten onrechte van aanvang af onrechtmatig geacht.

Grief 2

3.8. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.5, tweede alinea, op pagina 2 van de bestreden uitspraak het volgende:

> *"De rechtbank overweegt voorts dat niet valt in te zien waarom eiser niet direct in de gelegenheid is gesteld een asielaanvraag in te dienen. Daartoe acht zij van belang dat eiser in het gehoor van 3 november 2007 voorafgaande aan de inbewaringstelling uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven asiel in Nederland te willen aanvragen."*

3.9. Toelichting op grief 2

De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat, nu verweerder te kennen heeft gegeven een asielaanvraag in te willen indienen, niet valt in te zien waarom verweerder niet direct in de gelegenheid is gesteld een asielaanvraag in te dienen.

3.10. Voor de volledigheid schetst de Staatssecretaris het volgende procedureoverzicht. Verweerder is op 3 november 2007 in bewaring gesteld op grond van artikel 59 eerste lid, aanhef en onder a, Vw. Verweerder heeft tijdens het gehoor voor inbewaringstelling te kennen gegeven een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel te willen indienen. Ten tijde van de behandeling van de zaak ter zitting is de asielaanvraag nog niet ondertekend.

3.11. Artikel 59 Vw luidt, voor zover van belang:

> *"1. Indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert kan, met het oog op de uitzetting, door Onze Minister in bewaring worden gesteld de vreemdeling die:*
> *(...)*
> *b. rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder f, g en h.*
> *(...)*
> *4. Bewaring krachtens het eerste lid, onder b, of het tweede lid duurt in geen geval langer dan vier weken. Indien voorafgaande aan de beslissing op de aanvraag toepassing is gegeven aan artikel 39, duurt de bewaring krachtens het eerste lid, onder b, in geen geval langer dan zes weken."*

3.12. Uit het beleid neergelegd in de Vreemdelingencirculaire (hierna: Vc) C11/2.1 (Supplement-Stcrt. 2007, 38) volgt ondermeer dat indien een vreemdeling

van wie op grond van de Vw de vrijheid is ontnomen te kennen geeft een asielaanvraag in te willen dienen, door de IND kan worden besloten de vreemdeling voor de indiening van de aanvraag over te plaatsen naar het Aanmeldcentrum (hierna: AC) Schiphol. Hoewel het beleid ruimte laat de asielaanvraag anders dan binnen het AC-model af te doen, is het uitgangspunt dat de vreemdeling ter behandeling van de asielaanvraag wordt overgeplaatst naar het AC Schiphol. In het AC zal de vrijheidsontneming worden voortgezet en zal de vreemdeling in de gelegenheid worden gesteld de asielaanvraag in te dienen.

Uit voornoemde beleidspassage volgt voorts dat de wijziging van de grond van de inbewaringstelling geschiedt nadat de vreemdeling ter behandeling van de asielaanvraag is overgebracht naar het AC Schiphol en nadat de asielaanvraag in het AC is ingediend.

3.13. Een belangrijke consequentie van dit beleid is dat de aanvraag niet direct wordt ondertekend nadat de vreemdeling het voornemen kenbaar maakt asiel te willen aanvragen, maar eerst als de vreemdeling op het AC aankomt. Het moment waarop de vreemdeling op het AC zal arriveren, wordt afgestemd met het moment waarop de vreemdeling ter zitting dient te verschijnen in verband met de behandeling van het beroep gericht tegen de opgelegde maatregel van vreemdelingenbewaring. Dit betekent dat de vreemdeling eerst na enige tijd de asielaanvraag daadwerkelijk ondertekent.

3.14. Eerder oordeelde uw Afdeling dat het uitblijven van de categoriewijziging de voortzetting van de bewaring eerst dan onrechtmatig maakt, indien de met de voortzetting van de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

Zie:
- *AbRS, 31 juli 2002, 200203208/1 (productie 4).*

3.15. In strikte zin kan worden gesteld dat de Staatssecretaris de wijziging van de categorie eerst kan laten plaatsvinden nadat de vreemdeling de aanvraag als bedoeld in artikel 28 Vw heeft ondertekend. Eerst op dat moment neemt – in formele zin – de termijn in artikel 59, vierde lid, Vw een aanvang.

Zie:
- *AbRS, 2 december 2004, 200407890/1, JV 2005/51.*

3.16. Een dergelijke benadering zou miskennen dat de vreemdeling belang heeft bij een spoedige – althans binnen de termijn van zes weken gegeven – beslissing en hij in de handelswijze zoals hiervoor omschreven niet de mogelijkheid heeft deze termijn te doen aanvangen.

3.17. Om deze reden hanteert de Staatssecretaris als gedragslijn dat zal worden beslist binnen zes weken na het moment waarop de vreemdeling heeft aangegeven asiel te willen aanvragen. Het daarmee opgewekte vertrouwen maakt dat de maatregel onrechtmatig zou zijn geworden indien niet binnen die termijn zou zijn beslist. Het belang van de vreemdeling wordt naar de mening van de Staatssecretaris voldoende beschermd door de toezegging dat binnen zes weken zal worden beslist, gerekend vanaf het moment waarop de vreemdeling heeft aangeven een asielaanvraag te willen indienen. Deze handelwijze zal overigens voor de vreemdeling het voordeel meebrengen dat hij over het algemeen sneller duidelijkheid verkrijgt over zijn asielaanvraag. Ook de termijn waarbinnen door de rechtbank de behandeling van een verzoek tot het treffen van een voorziening zal worden geagendeerd is over het algemeen korter. De Staatssecretaris is dan ook van

mening dat deze handelwijze bij afweging van alle belangen niet maakt dat de maatregel onrechtmatig is.

3.18 Een en ander ontslaat appellant niet van de verantwoordelijkheid om verweerder zo spoedig als mogelijk in de gelegenheid te stellen om zijn asielaanvraag feitelijk in te dienen en te laten toelichten.
Niet in geschil is dat verweerder kort voor diens inbewaringstelling op 3 november 2007 te kennen heeft gegeven een asielaanvraag te willen indienen. De Staatssecretaris acht zich gehouden om in ieder geval binnen zes weken na deze datum daarop een beslissing te nemen. Ter zitting is aangegeven, zoals blijkt uit het proces-verbaal van zitting (productie 5), dat verweerder op 20 november 2007 zou worden overgebracht naar het AC te Schiphol, waar hij in de gelegenheid zou worden gesteld om een asielaanvraag in te dienen en toe te lichten. Het toepassen van een "versnelde" asielprocedure (AC procedure) binnen drie weken na de inbewaringstelling acht de Staatssecretaris dan ook voldoende voortvarend. De Staatssecretaris is daarom van oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat, nu verweerder te kennen heeft gegeven een asielaanvraag in te willen indienen, niet valt in te zien waarom verweerder niet direct in de gelegenheid is gesteld een asielaanvraag in te dienen.

3.19 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.6 en 2.7 op pagina 2 en 3.
Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. **Conclusie**

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Zwolle, 27 november 2007,
gemachtigde

Mr. A. Straatman, senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Postbus 40052
8004 DB ZWOLLE